

بیانیه عمومی

به سرکوب زنان ایران و تبعیض علیه آنها پایان دهید! ❌

سه‌شنبه ۲۵ مرداد ۱۳۹۰ - ۱۶ اوت ۲۰۱۱
تمام زندانیان عقیدتی را آزاد کنید!

عبدالکریم لاهیجی، نایب رئیس فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر و رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، امروز گفت: «حکومت ایران را باید وادار کرد تمام زندانیان عقیدتی و در گام اول زندانیان سیاسی زن را بی‌قید و شرط و فوراً آزاد نماید، تمام قانون‌های تبعیض‌آمیز را ملغاً کند و به کنوانسیون رفع تمام اشکال تبعیض علیه زنان بپیوندد. جامعه بین‌المللی باید پشتیبانی قاطع خود را از جنبش زنان در ایران و مبارزه آن برای استقرار آزادی‌های اساسی، حقوق برابر و احترام به حقوق بشر ابراز کند.»

چندین فعال حقوق زن و چند زن حرفه‌ای ایرانی به خاطر فعالیت‌های برحق یا انجام حرفه‌اشان در سه ماه گذشته دستگیر شده یا به روش‌های دیگر مورد آزار قرار گرفته‌اند. بعضی از آنها در حال حاضر با وثیقه آزاد هستند ولی در معرض خطر پیگرد ناعادلانه و ناروای قضایی و حکم زندان به سر می‌برند. بعضی دیگر هنوز در بازداشت خودسرانه مانده‌اند. نمونه‌های زیر تنها بعضی از این موارد را در بر می‌گیرند:

مریم بیدگلی (دستگیری ۷ مرداد ۱۳۹۰)؛ مرضیه وفامهر (بازداشت اواسط تیرماه ۱۳۹۰)؛ محبوبه کرمی (دستگیری ۱۰ خرداد ۹۰)؛ مریم بهرمن (بازداشت ۱۰ خرداد ۹۰)؛ لاله حسن‌پور (دستگیری ۴ اردیبهشت ۹۰)؛ [جزئیات بیشتر □ جدول پیوست].

مهناز محمدی (سینماگر مستندساز) در تاریخ ۵ تیر ۱۳۹۰ بازداشت و در روز ۵ مرداد با وثیقه آزاد شد.

مریم مجد (عکاس ورزشی) در تاریخ ۲۷ خرداد در هنگام سفر به آلمان برای عکاسی در جام جهانی فوتبال زنان بازداشت و در تاریخ ۲۷ تیر ۱۳۹۰ با وثیقه آزاد شد.

پگاه آهنگرانی (بازیگر سینما) پیش از سفر به آلمان برای نگارش وبلاگی در باره مسابقه‌های جام جهانی فوتبال زنان برای شبکه دویچه وله در تاریخ ۱۷ تیر دستگیر و در ۵ مرداد ۱۳۹۰ با وثیقه آزاد شد. نرگس محمدی (فعال حقوق بشر) در روز ۷ تیر ۱۳۹۰ به اتهام‌های

عضویت در کانون مدافعان حقوق بشر، تبلیغ علیه نظام و اجتماع و تبانی به قصد ارتکاب جرم علیه امنیت ملی مورد محاکمه قرار گرفت. او در تاریخ 20 خرداد 1389 در برابر چشمان فرزندان خردسال خود بازداشت و سپس در 10 تیر همان سال با وثیقه آزاد شده بود. زهرا یزدانی، روزنامه نگار، در تاریخ 31 خرداد بازداشت و در تاریخ 8 تیر 1390 آزاد شد.

منصوره بهکیش (حامی مادران عزادار و فعال حقوق بشر) در تاریخ 22 خرداد در خیابان دستگیر و در تاریخ 18 تیر 1390 با وثیقه آزاد شد. او که شش عضو خانواده اش را در اعدام های دهه ی 1360 از دست داده، چندین بار در سال های گذشته بازداشت شده است.

راحیل آشناگر، وبلاگ نگار و فعال حقوق زن، در تاریخ 10 خرداد در بندر انزلی بازداشت و در 16 خرداد 90 با وثیقه آزاد شد.

فاطمه تمیمی (وکیل دادگستری) در تاریخ 27 اردیبهشت 90 بازداشت و در 1 خرداد 90 با وثیقه آزاد شد.

هما دورتی پروز، روزنامه نگار ایرانی تبار شبکه الجزیره، در تاریخ 9 اردیبهشت 1390 در هنگام ورود به دمشق ناپدید شد و مقامات سوری او را در 11 اردیبهشت به ایران تحویل دادند. وزیر خارجه ایران در 24 اردیبهشت از وضعیت وی ابراز بیاطلاعی کرد؛ او دو روز بعد در تاریخ 26 اردیبهشت 1390 آزاد شد و ایران را ترک کرد.

عسل اسماعیل زاده (فعال سیاسی) در 11 اردیبهشت 1390 بازداشت و 11 خرداد 90 با وثیقه آزاد شد.

اطلاعات پیشینه ای ده ها زن زندانی عقیدتی و سیاسی در زندان به سر می برند. در پیوست این بیانیه نام و وضعیت 47 زن زندانی عقیدتی و سیاسی را ثبت کرده ایم (□ جدول پیوست). این فهرست که در آن نام فعالان حقوق زن، فعالان دانشجویی، فعالان سیاسی، زندانیان سیاسی پیشین، پیروان آیین بهایی، معترضان به حکومت، وبلاگ نگاران، وکیل حقوق بشری، بازیگر سینما و روزنامه نگار چشم می خورد، به هیچ وجه جامع و کامل نیست.

گروه های مستقل زنان در چند سال گذشته با آزار و سرکوب رو به افزایش روبرو بوده اند. بعضی از این گروه ها و جریان ها که هدف خشونت دولتمردان جمهوری اسلامی قرار گرفته اند عبارتند از:

“کمپین تغییر برای برابری” (یک میلیون امضا) که علیه تبعیض های قانونی ضد زنان مبارزه می کند.

“کمپین قانون بی سنگسار” که برای الغای مجازات سنگسار مبارزه می کرد و اکثر فعالان آن ناگزیر از ترک ایران شده اند.

“مادران عزادار” زنانی هستند که فرزندانشان را در اعدام ها و

کشتارهای سیاسی بیش از سه دهه اخیر از دست داده اند. از زمانی که آنها اعتراض در سکوت را در سال 1388 در پارک لاله تهران شروع کردند، بارها مورد حمله و سرکوب نیروهای امنیتی قرار گرفته اند. "مادران صلح" زنانی هستند که علیه جنگ و دخالت نظامی در ایران فعالیت می کنند.

در سال های گذشته چندین زن در بازداشت یا به دست ماموران امنیتی کشته شده اند، مثل زهرا کاظمی (عکاس خبری که در اثر ضربه به سرش در حین بازداشت در زندان اوین تهران در سال 1382 درگذشت)، زهرا بنی یعقوب (پزشکی که به ادعای دولتمردان در حین بازداشت موقت در سال 1386 در همدان "خودکشی" کرد)، و هاله سحابی (عضو مادران صلح که در پی ضربه های ماموران امنیتی در حمله به تشییع جنازه پدرش در روز 11 خرداد 1390 در تهران درگذشت). به علاوه، بنا به گزارش ها تعدادی از زنان - و مردان - در پی بازداشت در اعتراض های پس از انتخابات ریاست جمهوری 1388 در زندان مورد تجاوز نیروهای امنیتی قرار گرفتند. مجرمان تمام این جنایت ها از مجازات معاف هستند و دستگاه قضایی تاکنون هیچ یک از آنها را به دست عدالت نسپرده است.

زنان ایران گرفتار قوانین به شدت تبعیض آمیزی هستند که آنها را از اساسی ترین حقوق محروم ساخته است. مفاد بعضی از این قانون ها از این قرار است:

زنان مکلف هستند به خواسته های جنسی مردان تمکین کنند؛
آنها از حق طلاق محروم هستند ولی شوهر دارای اختیار طلاق است؛
اجازه شوهر برای سفر به خارج و کار در قانون الزامی است؛
سهم فرزندان دختر از ارث نیمی از سهم فرزندان پسر است؛ زن تنها یک هشتم دارایی شوهر را به ارث می برد؛

زنان مسلمان حق ندارند با مردان غیرمسلمان ازدواج کنند؛
شهادت یک مرد برابر با شهادت دو زن است؛
مردان از حق چند همسری برخوردار هستند؛

زنان و مردان متهم به زنای محصنه با مجازات وحشیانه سنگسار مجازات می شوند، اما اکثر قربانیان این مجازات زنان هستند چون حق چند همسری بعضا برای مردان مفری را فراهم می کند؛
سن مسئولیت کیفری برای زنان 9 سال قمری (برابر با 7/8 سال شمسی) است.

جمهوری اسلامی یکی از 7 کشور عضو سازمان ملل است که «کنوانسیون رفع تمام اشکال تبعیض علیه زنان» را تصویب نکرده و به آن نپیوسته است.

حمله به فعالان زن و پایمال کردن حقوق زنان بخشی از سرکوب عمومی

جنبش مردم برای دموکراسی و آزادی است که تعداد زیادی از فعالان و روزنامه نگاران زن را برای دوری از آزار و تعقیب به خارج از کشور رانده است.

ما تمام اعضای جامعه بین المللی را فرا می خوانیم تا به تاکید از حکومت ایران بخواهند:

تمام زندانیان عقیدتی و سیاسی را فوراً و بی قید و شرط آزاد نماید و به آزارِ فعالان حقوق زن و زنان حرفه ای پایان دهد؛ به عنوان گام نخست حکومت باید تمام زندانیان عقیدتی زن را آزاد کند و تمام اتهام های علیه ده ها فعال زن را که در انتظار دادگاه به سر می برند لغو نماید.

به گزارشگر ویژه حقوق بشر در ایران و کارشناسان مستقل دیگر مثل کارشناسان سازمان نظارت بر زندان ها که مرکز آن در لیون فرانسه است اجازه بازدید از زندان های ایران و به ویژه زندان های زنان بدهد.

به کنوانسیون رفع تمام اشکال تبعیض علیه زنان بپیوندد. به عنوان گام اول برای پیوستن به کنوانسیون، حکومت باید تمام قوانین تبعیض آمیز علیه زنان از جمله، و بدون قید محدودیت، قوانین مذکور در بالا را اصلاح یا ملغا کند.

به تمام گروه های فعال در راه حقوق برابر زنان و الغای مجازات اعدام و مجازات های غیرانسانی مثل سنگسار، عدالت، صلح ... از جمله کمپین تغییر برای برابری، کمپین قانون بی سنگسار، مادران عزادار، مادران صلح، وکلای مدافع زندانیان عقیدتی و سیاسی، گروه های دانشجویی و دیگران اجازه دهد آزادانه به فعالیت پردازند.

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران

پست الکترونیکی: [lddhi\(at\)fidh.net](mailto:lddhi(at)fidh.net)

صفحه اینترنتی در وبگاه فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق

بشر: FIDH

[-http://www.fidh.org/-%D9%81%D8%A7%D8%B1%D8%B3%D9%89](http://www.fidh.org/-%D9%81%D8%A7%D8%B1%D8%B3%D9%89)

http://www.fidh.org/Stop-suppression-of-women-in-Iran?var_mode=calcul

پیوست : فهرست ناکامل عده ای از زندانیان سیاسی و عقیدتی زن

نام	حکم	تاریخ شروع، زندان	وضع/وابستگی
1	6 سال و 9 ماه	1 مهر 1384؛ سنج	کمپین تغییر برای برابری؛ فعال گرد
2	زیر حکم اعدام	بازداشت از سال 1386؛ سنج	فعال سیاسی گرد
3	20 سال	14 اسفند 1386؛ اوین/تهران	پیرو آیین بهایی
4	20 سال	15 اردیبهشت 1387؛ اوین/تهران	پیرو آیین بهایی
5	5/4 سال	6 مهر 1387؛ زندان سپیدار اهواز	فعال عرب ایرانی؛ همسر او از فعالان حقوق اقلیت عرب زبان در خارج از ایران است، دولت سوریه او و فرزندش را در 19 شهریور 1387 به ایران تحویل داد
6	4 سال تبعید در زندان	25 آبان 1387؛ زنجان	کمپین تغییر برای برابری
7	3 سال و 8 ماه	25 آذر 1387؛ اوین/تهران	پیرو آیین بهایی
8	5 سال زندان در تبعید	27 دی 1387؛ فعلا اوین/تهران	گویا به خاطر خویشاوندان فعال مخالف در خارج از ایران محکوم شده
9	3 سال	10 بهمن 1387؛ اوین/تهران	کمپین تغییر برای برابری
10	5 سال زندان در تبعید	2 اسفند 1387؛ فعلا اوین/تهران	فعال دانشجویی
11	3 سال	6 خرداد 1388؛ اوین/تهران	گویا به خاطر خویشاوندان فعال مخالف در خارج از ایران محکوم شده
12	4 سال	25 خرداد 1388؛ اوین/تهران	فعال دانشجویی
13	10 سال تبعید در زندان	7 مرداد 1388؛ سپیدار اهواز	زندانی سیاسی دهه 1360؛ گویا به علت نسبت خانوادگی با آقای موسوی (نامزد انتخابات ریاست جمهوری 1388) زندانی شده است
14	7 سال زندان در تبعید	27 شهریور 1388؛ فعلا اوین/تهران	معارض خیابانی
15	4 سال زندان در تبعید	27 شهریور 1388؛ فعلا اوین/تهران	معارض خیابانی؛ گویا به خاطر خویشاوندان فعال مخالف در خارج از ایران محکوم شده

روزنامه نگار	11 آذر 1388؛ اوین/تهران	6 سال	هنگامه شهیدی	16
فعال دانشجویی	11 آذر 1388؛ اوین/تهران	2 سال	مهدیه گلرو	17
متهم به ارسال فیلم های اعتراض های خیابانی به گروه های مخالف	6 دی 1388؛ فعلا اوین/تهران	15 سال زندان در تبعید	ریحانه حاج ابراهیم دباغ	18
گویا به خاطر خویشاوندان فعال مخالف در خارج از ایران محکوم شده؛ شوهر و یک پسرش به اعدام محکوم شده اند	6 دی 1388؛ فعلا اوین/تهران	10 سال زندان در تبعید	مطهره بهرامی حقیقی	19
معترض خیابانی	6 دی 1388؛ اوین/تهران	5 سال	کفایت ملک محمدی	20
معترض خیابانی	8 دی 1388؛ فعلا اوین/تهران	17 سال زندان در تبعید	فرح واضحان	21
متهم به محاربه	10 دی 1388؛ فعلا اوین/تهران	15 سال زندان در تبعید	مریم اکبری منفرد	22
کمپین تغییر برای برابری و فعال دانشجویی	10 دی 1388؛ اوین/تهران	5/9 سال	بهاره هدایت	23
متهم به اقدام علیه امنیت ملی	17 دی 1388؛ اوین/تهران	نامعلوم	فاطمه خرم جو	24
پیرو آیین بهایی	8 اسفند 1388؛ اوین/تهران	3 سال و 4 ماه	منیژه منزویان (نصراللهی)	25
پیرو آیین بهایی	24 اسفند 1388؛ وکیل آباد مشهد	5 سال	رزیتا وانقی	26
پیرو آیین بهایی	17 خرداد 1389؛ اوین/تهران	5/1 سال	سوسن تیبانیان	27
وبلاگ نگار؛ توهین به رهبری و مقدسات	27 تیر 1389؛ اوین/تهران	7 سال	هانیه فرشی شتریان	28
وبلاگ نگار؛ توهین به رهبری و مقدسات	27 تیر 1389؛ اوین/تهران	5 سال	لادن مستوفی مآب	29
وکیل حقوق بشری	13 شهریور 1389؛ اوین/تهران	11 سال زندان؛ 20 سال محرومیت از اشتغال به وکالت و سفر به خارج	نسرین ستوده	30
معترض خیابانی؛ دختر یکی از فعالان سیاسی	14 آذر 1389؛ اوین/تهران	2 سال	لیلا توسلی	31
معترض خیابانی	بهمن 1389؛ اوین/تهران	1 سال	نازنین حسن نیا	32

همسر آقای موسوی (نامزد انتخابات ریاست جمهوری 1388)	9 اسفند 1390؛ نامعلوم	ناپدید شده	زهرا رهنورد	33
همسر آقای کروی (نامزد انتخابات ریاست جمهوری 1388)	9 اسفند 1390؛ نامعلوم	ناپدید شده	فاطمه کروی	34
فعال حقوق بشر و حقوق زنان	3 اردیبهشت 1390؛ اوین/تهران	1 سال تعزیری، 4 سال تعلیقی	لاله حسن پور	35
زندانی سیاسی پیشین؛ دارای خویشاوند فعال مخالف در خارج از ایران	11 اردیبهشت 1390؛ نامعلوم	بازداشت	طاهره پور رستم (سوداگری)	36
زندانی سیاسی پیشین؛ دارای خویشاوند فعال مخالف در خارج از ایران	11 اردیبهشت 1390؛ نامعلوم	بازداشت	صدیقه مرادی	37
زندانی سیاسی پیشین؛ دارای خویشاوند فعال مخالف در خارج از ایران	11 اردیبهشت 1390؛ نامعلوم	بازداشت	آریا حائری	38
زندانی سیاسی پیشین؛ دارای خویشاوند فعال مخالف در خارج از ایران	11 اردیبهشت 1390؛ نامعلوم	بازداشت	فاطمه (حوری) ضیایی	39
وبلاگ نگار	3 خرداد 1390؛ اوین/تهران	3 سال	اشرف علیخانی	40
کمپین تغییر برای برابری و فعال حقوق بشر	10 خرداد 1390؛ اوین/تهران	3 سال	محبوبه کرمی	41
کمپین تغییر برای برابری	10 خرداد 1390؛ شیراز	بازداشت خودسرانه	مریم بهرمن	42
بازیگر سینما و تئاتر و مستندساز؛ به خاطر ایفای نقش در یک فیلم مستند مجاز (تهران من، حراج) در سال 1387	اواسط تیر 1390؛ زندان قرچک ورامین	بازداشت خودسرانه	مرضیه وفامهر	43
کمپین تغییر برای برابری	30 تیر 1390؛ قم	6 ماه	مریم بیدگلی	44
نامعلوم	نامعلوم؛ اوین/تهران	نامعلوم	فاطمه درویش	45
نامعلوم	نامعلوم؛ اوین/تهران	نامعلوم	شعله طائب	46
نامعلوم	نامعلوم؛ اوین/تهران	نامعلوم	مریم حاجیلویی	47

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران
پست الکترونیکی: [lddhi\(at\)fidh.net](mailto:lddhi(at)fidh.net)